

“Hi havia una vegada...”

...CONTES ENCETATS,
CONTES CONTATS!!!

Maig 2014

EN PITUS I EL MISTERI
DEL FORAT NEGRE

Inici: Fragment de *El Petit Príncep* d'Antoine de Saint-Exupéry
(Seminari Dinamització Biblioteques Escolars -CRP Baix Llobregat I. Sant Feliu de Llobregat)

Nus: Alumnes 3rB Escola Verge de la Salut, Sant Feliu de Llobregat
(Tutora: Esther Arias)

Desenllaç: Alumnes 4tA Escola Bon Salvador, Sant Feliu de Llobregat
(Tutor: Ruben Muñoz – Coordinadora: Natàlia Zapatero)

Fora dels grans planetes com la Terra, Júpiter, Mart, Venus, n'hi ha centenars d'altres que de vegades són tan petits que costa molt veure'ls amb telescopi.

Doncs bé, el planeta del meu amic, amb prou feines era més gran que una casa!

Era un planeta de molts colors, es deia Rainbow. En Pitus, l'únic habitant del planeta, era de color verd i blau.

Un dia en Pitus anava passejant pel planeta Rainbow i de sobte va sentir un terratrèmol, el terra tremolava i els colors semblaven que s'anaven caient. Però no era un terratrèmol, era un forat negre.

El forat negre es va empassar el planeta i el Pitus. El planeta Rainbow va perdre els seus colors i en Pitus els seus colors blaus i verds, pels colors blanc i negre. A part de perdre els colors, va agafar poders malvats, els quals els va fer servir per construir un coet per poder escapar-se del forat negre. Enrere va deixar el seu planeta.

En Pol i en Pitus sempre havien estat uns bons amics. Es van conèixer ja fa uns anys quan el Pol estudiava a la universitat i van anar a investigar les característiques tan singulars que tenia aquell planeta. Com per exemple, la gran quantitat de colors pels que estava format, la seva mida i per veure si hi havia vida. En arribar a Rainbow van veure un homenet de colors verds i blaus, en Pitus, traient aigua d'un pou.

- **Hola!! No t'amaguis! No et farem mal. Com et dius?** -va dir en Pol.
- **Em dic Pitus** -va dir amb veu tremolosa.

En Pitus era l'únic habitant d'aquell planeta tant i tant petit com el nostre amic. La seva amistat va créixer ràpidament, degut al caràcter tan afable, amable i simpàtic del petit homenet.

Va arribar a la Terra, el planeta més proper i el del seu amic Pol. Els habitants al veure arribar a en Pitus, van començar a riure's d'ell pels seus colors tan tristos i apagats. A en Pitus no li va agradar gens, com us podeu imaginar, i amb els seus poders que havia adquirit va començar a treure tots els colors de la ciutat. Va canviar tots els colors pels colors blanc i negre.

De sobte, tota la gent va deixar de riure.

En Pol com bon amic seu que era, no va riure, i no li va agradar veure l'actitud dels seus companys ciutadans i també dels poders del seu amic Pitus.

En Pol li va dir:

- ***Però Pitus, es pot saber què fas?***
- ***S'estan rient de mi! S'ho mereixen!***
- ***Això no és propi de tu. Pensa que hi ha gent que no es riu de tu. Ells també s'ho mereixen?***
- ***No permetré que cap rigui de mi.***

En Pol va fer veure als seus companys ciutadans, que riure's d'una altra persona que és diferent, no està bé. Que en Pitus era un molt bon amic seu i molt bona persona. Que ara era així pel que li havia passat al seu planeta, que no s'ho tinguessin en compte.

Així que tots es van adonar de la seva errada. No havien estat justos amb en Pitus. Per tant van decidir ajudar-lo a recuperar el seu planeta Rainbow. Per a fer-ho necessitaven el coet d'en Pitus per tornar cap al forat negre.

En Pol, en Pitus i els seus amics, es van dirigir a la nau. Quan van arribar, es van adonar que la nau era massa petita.

- **No permetré que cap rigui de mi.**
- **Pitus, aquesta nau és molt petita!** -va exclamar en Pol.
- **Tens raó, haurem de construir una de nova.**
- **Aprofitarem les peces de la nau i les que faltin les buscarem per la ciutat** -van comentar els companys.

El pare d'un dels nois que era constructor els va ajudar a dirigir l'operació, però, un cop construïda la nau, es van adonar que encara els hi sobraven moltes peces.

- **Què farem amb totes aquestes?** -va preguntar en Pol.
- **Ja ho tinc! Farem una màquina de colors** -va dir en Pitus.

Abans de marxar amb el coet, tota la ciutat tornava a tenir els seus colors. Gràcies a la màquina que fabricava colors, tot tornava a ser com era abans, En Pitus també tornava a tenir els colors verd i blau d'abans i el millors és que els seus poders malvats havien desaparegut.

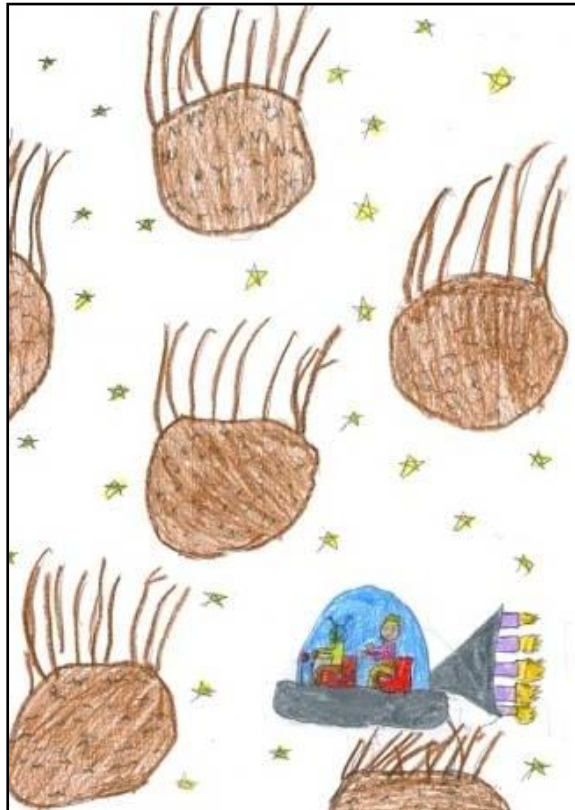

Mentre es dirigien cap al forat negre, per rescatar el planeta d'en Pitus, va aparèixer un gran grup de meteorits que anaven de dret a impactar contra la nau.

- ***Vigila Pitus que ens estavellarem!***
- ***No et preocupis*** -va respondre en Pitus.

En Pitus que és un gran pilot, amb molta destresa aconsegueix esquivar-los tots i un cop passats, allà estava!

Al seu davant hi havia un gran forat negre i a dins es veia el planeta d'en Pitus. Amb la màquina de colors van començar a posar colors per tot arreu. De sobte és va sentir un gran terratrèmol i una gran explosió. El forat negre havia desaparegut deixant una gran estela i fent que al planeta d'en Pitus li quedés de capa protectora per sempre.